

50 år og stadig i voksenalderen!

16. oktober 2008 er det 50 år siden Mariehjemmene startede.

Det er ikke sådan, at d. 16. oktober 1958 besluttede fru Rørdam Holm at starte en organisation, der skulle hedde "Mariehjemmene", men udviklingen startede med åbningen af Rose Marie i Hellerup den dag.

Fondens bestyrelse besluttede for nogle år siden, at vi skulle se at få skrevet vores historie, og en historiker fik samlet en masse materiale sammen fra protokoller, blade og meget andet. Han skrev det sammen og den sammenskrivning danner grundlag for nogle senere korte udgaver af Mariehjemmenes historie.

Når vi om kort tid starter en ny hjemmeside for Mariehjemmene, vil der være en mulighed for at læse om vores historie.

Det, man vil se, er, at Mariehjemmene er startet af en ildsjæl, men vi er overlevet og udviklet videre af en evne til at være smidige. Der er ikke noget jomfru Maria over os, som mange tror, når de første gang hører navnet – man kan sige tvært imod. Til gengæld er der en tradition for, at vi kaster os over nye og spændende opgaver uden at have garanti for, at de kan bestå i al evighed. Men vi lægger vægt på, at det vi gør, gør vi godt.

Gad vide om der har været en særlig slags grøde i luften for 50 år siden – det var også det år, hvor en ildsjæl fik startet Danmarks – og måske Nordeuropas – mest fascinerende kunstmuseum og –samling, nemlig Louisiana, som Knud W. Jensen skabte som sit livsværk. Endda i Humlebæk, ikke langt fra Else Mariehjemmet.

Men lad os se et par udpluk fra det historiske afsnit som vil komme på hjemmesiden!

"Starten på Mariehjemmene

Historien startede den 16. oktober 1958 med åbningen af Rose Marie i Hellerup, i et hus der tidligere havde været anvendt til ambassade.

Kvinden – stifteren af Mariehjemmene - hed **Rose Marie Rørdam Holm**. Hun var sygeplejerske på Kommunehospitalet i København.

"Der er mange, der har spurgt, hvordan det kan være at Mariehjemmene i det hele taget kom op at stå. Det gjorde de, fordi fru Rørdam Holm i sit arbejde som sygeplejerske på psykiatrisk afdeling oplevede, hvor dårlige livsvilkårene var for de hjemløse, de skæve eksistenser og de ensomme psykisk syge.

Det udløste en enorm vrede og bitterhed hos hende og i stedet for kun at reflektere over disse skæbner, så reagerede hun. Hun lovede sig selv, at hun ville skabe bedre vilkår for disse mennesker, så også de kunne få en værdig og levende tilværelse”.

Fru Rørdam Holm hævede sin pensionsopsparing og benyttede den til udbetalingen til huset på Brodersens Allé i Hellerup. Her flyttede hun ind i kælderen med familien. Fru Rørdam Holm var yderst aktiv som; ”... madmor, altnuligmand, sygeplejerske, med alt hvad deraf følger, - pleje, medicinuddeling, forbindskiftning og meget mere, og hertil kom så administrationen af hjemmene.”

”Ret meget, ud over kost og logi, blev der ikke tilovers til egen familie, - der gik fire år, før fru Rørdam Holm fik råd til en hårdt tiltrængt ny frakke, - den gamle cottoncoat havde måttet holde for i alt slags vejr. Da fru Rørdam Holm endelig trådte ind ad døren i nyerhvervelsen, lidt betænkelig ved hvilken reaktion der måtte komme fra beboerne ved en sådan udfoldelse af luksus, var der en, der slog hænderne sammen og sagde: ”Nå, nu kan vi endelig være Dem bekendt”. ”

Og så lidt fra nutiden:

” De ”overenskomstfrie” boligers indtogsmarch

Mariehjemmene benyttede sig af, at der ikke længere i lovgivningen var et krav om, at plejehjem skulle have en overenskomst med en bestemt kommune.

Bestyrelsesformanden for Mariehjemmene *John Lange Jacobsen* beskrev situationen således:

For Ellen og Elses vedkommende betyder det, at ingen kommune automatisk visiterer til de 2 hjem, men at de plejkrævende ældre selv skal vælge ophold på disse hjem. Vi skal altså nu konkurrere på kvalitet på den særligt kvalitative måde, at de ældre selv er og forbliver tilfredse med kvaliteten. Med denne driftsform sker der en markant understregning af de plejkrævende ældres eget frie valg af opholdssted. Det er en nyskabelse!

Der var således en stolthed over at være med i den forfront, der ganske i tidsånden satte individet og individets frie valg i centrum. Mariehjemmene havde sat sig foran udviklingen i stedet for blot at tilpasse sig den.

Det betød, at Mariehjemmene ved udviklingen af tilbud prioriterede de "overenskomstfrie" institutioner højest, men på den anden side, var der sideløbende en udvikling, der illustrerede, at Mariehjemmenes lyst og evne til at kaste sig over nye områder eller løse massive problemer ikke blot var bundet af en bestemt løsningsmåde. ”

Skal vi håbe, at det bliver spændende, når nogen kan se tilbage på de næste 50 år!!!